

عنوان مقاله:

تاملی در حقیقت نقد در معماری

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی سازه، معماری و توسعه شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

امیر تقی خانی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، پردیس علوم و تحقیقات لرستان

علیرضا رازانی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، پردیس علوم و تحقیقات لرستان

مهدی شریفی - دانشجوی دکتری معماری، دانشکده هنر، دانشگاه تهران

محمد پیر محمدی - عضو هیئت علمی، دانشگاه لرستان

خلاصه مقاله:

هر اثر هنری و به تبع معماری به عنوان یک هنر، واجد وجوه معنایی متفاوتی است که مخاطب برخی از این وجوه را در قال یک ادراک واحد دریافت می کند. مخاطب هنگام مواجهه با اثر تنها وجوهی را درک می کند که جهان ادراکی وی اجازه دریافت آنها را می دهد. از سویی جهان ادراکی اشخاص خاص آنها و در میان افراد متفاوت است. این امر سبب می شود دریافت های مخاطبین (و از جمله منتقدین) در بسیاری وجوه معنایی اثری واحد، گاهی بسیار متفاوت از یکدیگر باشند. این تفاوت می تواند اعتبار بحث نقادانه را کم رنگ کند. بنابراین کشف معنایی جامع که اولاً فراتر از جهان ادراکی مشخص منتقد باشد و حداکثر وجوه معنایی اثر را شامل شود و ثانیاً صحت آن مورد توافق طرفین بحث باشد برای افزایش اعتبار نقدهای معماری ضروری است. اطوار نقد برخاسته از مواضع است. معهداً در انواع نقد یا در انواع مواضع در دوره جدید حقیقت واحدی دیده می شود که ناشی از ماهیت غیر هنری آن است. در مقاله حاضر به بررسی ضرورت نقد، مشکل نقد معماری، دسته بندی انواع نقد پرداخته شده است. در این پژوهش که براساس مطالعات کتابخانه ای و اسنادی صورت گرفته مباحثی در حقیقت نقد جدید نیز مطرح گردیده است. به عنوان نتیجه می توان گفت که نقدها در حیطه معماری لازم است نقش ارتقای کیفی آن را در آینده به عهده داشته باشند، عبارت دیگر مانند مجموعه ای از شبه اصول باشند که بتوان با اتکا بر آنها معماری آینده را شکل داد.

کلمات کلیدی:

نقد، اعتبار نقد، اطوار نقد، نظریات معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/353811>

